

NAMIOTAC (7) *vb pf*

Pierwsze a oraz o jasne.

praet 3 sg m namiotął (2). ◇ 3 pl m pers namiotali (1). ◇ part praet act namiotawszy (3). ◇ impers praet namiotano (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Miotnąć wiele (z subiektywnym odczuciem wielości) [czego (pl a. coli a. sg rzeczowników bezpostaciowych) a, wiele czego] (7) :

*namiotac na kogo, na co [w tym kogo (1), co (żywotne) (1), co (nieżywotne: ogień) (1)] (3): Sławofz kazał ná iey grobie ogień wielki vdziałác/ wiele złotá frebro y innych fkarbow ná ogień námiotął/ ofiarując ią iey bogini Klimbie. *BielKron* 321, 72v; Y przywiedli ie ku Ieufowi/ á námiotawfzy [iactantes] fwych fzat ná oślę wfadzili Ieufa *BudNT Luc* 19/35.*

*namiotac w co (2): *BielKron* 314v; Nuż też ćwikielki w piec námiotawfzy/ á dobrze przypiekfzy nadobnie ochędożyć/ w tálerzyki nákráíác/ tákże w fáfeczkę włożyć *RejZwierc* 110v.*

*Zwrot: »ognia namiotac« (1): vderzył ná część Tureckich namiothow/ fzkodę im wielką poczynił/ ogniá námiotął/ ludzi pobił *BielKron* 250.*

*W przeni [komu] (1) : bo im [posłom] namiotano wiele rzetzi ad oprefsióne^m az ftrach tztaiatz. *PaprUp Lv.**

Synonim: narzucać.

Formacje współrdzenne cf MIOTAC.

Cf [NAMIOTANY]